

Για την λαογραφική έκδοση του Συλλόγου "Φάρος Ποντίων" από
τον ραδ. σταθ. Μακεδονίας Ε.Ι.Ρ.

Εκπομπή 52 26-9-1970

1ον.-

Παλαιά καιρούς

"Επειτι παλαιά καιρούς, μαύρα ντ'έδ'άβαν χρόνια
χαράντας ντό έδέβανε κι' επέμνανε τά πόνια

'Αούτο κόσμος μάταιον ντ'έφταμε άπομέν'μας
κι' άλλ'άπ'όπισ'ό θάνατον κάθεται κι' άναμέν'μας

'Αναστορώ τά παλαιά, ντ'έδέβανε τά χρόνια
πώς χάνταν τά νεότητα σάν τή ραχί τά χίδνια

2ον.-

Τη Πατουμί ή θάλασσα

Τη Πατουμί ή θάλασσα καμλιαν 'κι θολούται
άσ'Αλχασόν πού παίρ'κορίτς καμλιαν 'κι κομπούται

'Εγώ είμ'άσ'Αλχασόν κι'ή έγάπη μ'έν σό Πάτομ
έμέν κι'άτέν π'έχώριζεν διπλά άναθεμάτο

'Εγώ είμαι σήν ξενιτειάν κι' έγάπη μ'σό Πατουμί
τά ήμέρας ντ'έπέρασαν πάντα κρούνε σό νού μι

3ον.-

Νοσταγλιιά δίστιχα

Χαντσούκια μ'για χαμέλινον και για θά χαμελύνω
σήν Μαναθαν ώμνυσα άσό νερό σ'νά πίνω

'Ο κύρη μ'καταρράται με κι'ή μάνα μ'δεϊ με εύχία
υιέμ νά ζής και βασιλεύς σή Σάντας τά ραχία

Νά έμ πουλιν κι'έπέτανα κι'έλεπα άλλο μιαν
τή Ζύγαναν και τό Γουλάτ και ούλια τά ραχία

4ον.-

Δίστιχα τής αγάπης

'Ο ήλεν παίρ σόν πρόσωπο σ'και φωτάζ'τό καρδπό σ'
κανείς 'κι κουτζ'τ'όνομα σ'ν'άκουώ τό λαλόπο σ'

Μικρίκον τσεβαήρ τασήν τά μαλλόπα σ'δελιάγουν
και πού τερεϊ σόν πρόσωπο σ'τ'όμμάτια τ'χανπηλιάγουν

'Επίασα τήν τσάμιαν άτε τό χτένο τς έικρεμίεν
τ'άρνι μ'έχαμογέλασεν κι'είπε με έντροπή έν

5ον.-

Παρχάρια

Σά παρχάρια τή Σοχουμί, κρύα νερά πούμπινε
έμορφύνε τάκόρτσοπα, τά θυφάδια παχύνε

"Επειτι Τσοούχα, 'Αγάτα, Χανούμσου, Δειάνα
έκει μέ τ'έμόν τ'άρνόπον, σά παρχάρια 'πορπίνα

Ση Βατουμί, σή Σοχουμί, τά φηλά τά χωρία
έκει πού έχνε συγγενούς σύρνε άρωθυμίαν

6ον.-

Δύο χοροί τής περιοχής (μόνον μέ όργανα)

* Ανορθωθῆναι τὸ χεῖρ, κόκκινος ἔμφαν χροῖασι,
μαῖον καὶ μαχαρνὴ, ὁ ἔσχατος ὀφθαλμὸς ἀνεῖ